

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 579/2014-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 28. januára 2015 v senáte zloženom z predsedu Petra Brňáka a zo sudcov Milana Lalíka a Marianny Mochnáčovej prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] zastúpeného advokátom JUDr. Petrom Peružekom, Radlinského 1, Hlohovec, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 24 C 86/2007 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 24 C 86/2007 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 24 C 86/2007 p r i k a z u j e konať bez zbytočných prieťahov.

3. [REDAKOVANÉ] n e p r i z n á v a finančné zadosťučinenie.

4. Okresný súd Bratislava I j e p o v i n n ý uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy konania v sume 284,08 € (slovom dvestoosemdesiatštyri eur a osem centov) do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet jeho právneho zástupcu advokáta JUDr. Petra Peružeka, Radlinského 1, Hlohovec.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 579/2014-8 z 24. septembra 2014 prijal na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“) podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 24 C 86/2007.

2. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa podanou žalobou doručенou 2. apríla 2007 Okresnému súdu Nitra domáhal „ochrany svojich osobnostných práv“, ktorý ju postúpil okresnému súdu 11. mája 2007. Konanie nie je právoplatne skončené a okresný súd vo veci ešte ani raz meritórne nerozhodol.

3. Sťažovateľ podal v apríli 2014 predsedníčke okresného súdu v zmysle § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov sťažnosť na prieťahy v súdnom konaní, ktorú uznala za dôvodnú s prihliadnutím na celkovú dĺžku konania.

4. Na základe uvedeného sťažovateľ ústavnému súdu navrhuje, aby nálezom vyslovil, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 24 C 86/2007 porušil jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a prikázal okresnému súdu vo veci konať bez zbytočných prieťahov. Okrem toho sa domáha priznania finančného zadosťučinenia v sume 10 000 € a náhrady trov právneho zastúpenia.

5. Predseda okresného súdu sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadril k sťažnosti podaním sp. zn. Spr. 3654/2014 doručeným ústavnému súdu 14. novembra 2014, v ktorom uviedol:

„... K samotnému priebehu konania vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 24C/86/2007 uvádzam vykonané procesné úkony súdu a účastníkov konania, a to od postúpenia návrhu na začatie konania tunajšiemu súdu dňa 11.05.2007. V návrhu sa navrhovateľ domáhal pôvodne (pred rozšírením okruhu odporcov) proti odporcom 1) Slovenskej republiky zastúpenej - Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, 2) Slovenskej republiky zastúpenej Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, uloženia povinnosti zaplatiť nemajetkovú ujmu vo výške 200.000,- Sk...

Dňa 02.08.2007 súd uznesením vyzval navrhovateľa na odstránenie väd návrhu na začatie konania.

Dňa 16.08.2007 bolo doručené vyjadrenie navrhovateľa ktorým zároveň požiadal o ustanovenie advokáta.

Dňa 30.06.2008 uznesením navrhovateľovi oslobodenie od platenia súdneho poplatku nepriznal.

Dňa 05.09.2008 sa navrhovateľ odvolal voči uzneseniu č.l. 20, ktorým súdu oslobodenie od platenia súdneho poplatku nepriznal.

Dňa 12.05.2009 bol spis predložený Krajskému súdu v Bratislave na rozhodnutie o odvolaní navrhovateľa.

Dňa 30.10.2009 odvolací súd zmenil - uznesenie tunajšieho súdu a priznal navrhovateľovi oslobodenie od platenia súdneho poplatku; spis vrátený tunajšiemu súdu dňa 18.11.2009.

Dňa 03.02.2010 súd uznesením č.l. 28 navrhovateľovi ustanovil zástupcu

██████████.

Dňa 23.02.2010 ██████████ podal odvolenie voči uzneseniu č.l. 28 ktorým bol ustanovený za zástupcu navrhovateľa.

Dňa 25.05.2010 súd uznesením č.l. 30 vyhovel odvolaniu ██████████ a zmenil právneho zástupcu navrhovateľa na ██████████.

Dňa 11.06.2010 ██████████ z dôvodu svojej práceneschopnosti podal odvolenie voči uzneseniu č.l. 30 ktorým bol ustanovený za zástupcu navrhovateľa.

Dňa 07.09.2010 súd uznesením č.l. 35 vyhovel odvolaniu ██████████ a zmenil právneho zástupcu navrhovateľa na ██████████.

Dňa 14.10.2010 súd uznesením vyzval navrhovateľa prostredníctvom ustanoveného zástupcu na odstránenie väd návrhu.

Dňa 22.10.2010 PZ navrhovateľa požiadal o predĺženie lehoty na odstránenie väd podania do 30.11.2010 z dôvodu zahraničnej cesty do USA.

Dňa 01.04.2011 navrhovateľ prostredníctvom svojho PZ doručil úpravy petitu, označenia účastníkov a zároveň požiadal o pripustenie ďalších účastníkov na strane odporcu do konania.

Dňa 15.06.2011 súd uznesením č.l. 46 pripustil vstup Ústavu na výkon väzby Leopoldov, Ústavu na výkon väzby Nitra, a Krajského riaditeľstva policajného zboru v Nitre do konania na strane odporcov.

Dňa 22.06.2011 bol daný pokyn zákonnej sudkyne na zrealizovanie výzvy na vyjadrenie a doručenie návrhu odporcom.

Dňa 14.07.2011 sa vyjadril odporca 3/. Dňa 26.08.2011 sa vyjadril odporca 1/. Dňa 14.09.2014 sa vyjadril k návrhu odporca 4/. Dňa 18.10.2011 sa vyjadril k návrhu odporca 2/

Dňa 21.11.2011 odporca 3/ doplnil svoje vyjadrenie k návrhu.

Dňa 22.12.2011 odporca 5/ sa vyjadril k návrhu.

Dňa 06.02.2012 súd doručoval právnemu zástupcovi navrhovateľa vyjadrenia odporcov.

Dňa 12.03.2012 bolo doručené podanie navrhovateľa s tým, že jeho PZ do 30 dní vyjadrenie doplní.

Dňa 29.05.2012 PZ navrhovateľa doložil podanie ktorým sa vyjadril vo veci samej, navrhol pripustenie vstupu odporcu 6/, 11 a 8/, a upravil žalobný petit.

Dňa 08.06.2012 súd uznesením č.l. 82 pripustil vstup navrhovaných odporcov. Dňa 02.10.2012 sudca dal pokyn spisovej kancelárii na realizácii výzvy k návrhu odporcov 6), 7) a 8).

Dňa 25.10.2012 sa vyjadril odporca II k žalobnému návrhu. Dňa 08.11.2012 sa vyjadril odporca 8/ k žalobnému návrhu.

Dňa 17.12.2012 súd zasielal vyjadrenia odporcov právnemu zástupcovi navrhovateľa.

Dňa 14.01.2013 oznámenie KR PZ v Nitre o procesnom nástupníctve.

Dňa 07.02.2013 bolo doručené vyjadrenie navrhovateľa k vyjadreniu odporcov 1) a 2).

Dňa 13.05.2013 súd doručil oznámenie KR PZ v Nitre o procesnom nástupníctve a vyzval navrhovateľa aby upravil aktuálny okruh účastníkov.

Dňa 07.06.2013 navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu upravil okruh účastníkov na strane odporcu.

Dňa 15.07.2013 súd vytýčil pojednávanie na 07.10.2013.

Dňa 18.09.2013 právny zástupca navrhovateľa požiadal o odročenie e pojednávania nariadeného na 07.10.2013 z dôvodu kolízie pojednávaní.

Dňa 19.09.2013 sudkyňa zmenila termín pojednávania na 25.11.2013.

Dňa 15.11.2013 doručené doplnenie vyjadrenia k návrhu odporcu 8/.

Dňa 21.11.2013 pojednávanie zrušené z dôvodu PN sudkyne.

Dňa 23.01.2014 vytýčený nový termín pojednávania na 06.03.2014

Dňa 06.03.2014 bolo pojednávanie odročené na neurčito za účelom vypočutia navrhovateľa dožiadaným súdom...

Dňa 13.06.2014 súčasný zákonný sudca určil otázky za účelom vypočutia navrhovateľa prostredníctvom dožiadaného súdu OS Trnava a zároveň vytýčil termín pojednávania na 02.12.2014.

Dňa 05.09.2014 bolo vybavenie dožiadania dožiadaným súdom OS Trnava doručené tunajšiemu súdu.

Dňa 12.09.2014 dal sudca pokyn na doručenie vyjadrení a zápisnice z výsluchu navrhovateľa účastníkom konania.

Termín pojednávania je vytýčený na 02.12.2014.

K meritu veci uvádzam, že na celkovú dĺžku konania malo vplyv aj správanie sťažovateľa v dôsledku podania nedostatočného návrhu, potreby zmeny ustanovených právnych zástupcov, žiadosti o odročenie pojednávania z dôvodu na strane právneho zástupcu navrhovateľa. Predĺženie konania bolo zapríčinené aj tým, že v konaní došlo k zmene zákonného sudcu, ako aj potreba rozhodnúť o procesných návrhoch navrhovateľa (žiadosť o oslobodenie od platenia súdneho poplatku, zmena petitu, návrh na vstup ďalších účastníkov do konania). Ďalej by som rada poukázala na skutočnosť, že od pridelenia veci súčasnému zákonnému sudcovi, súd koná priebežne a bez zbytočných prieťahov.

V prípade, ak Ústavný súd... dospeje k záveru, že právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov bolo porušené, dovoľujem si požiadať Ústavný súd..., aby pri rozhodovaní o priznaní finančného zadosťučinenia vzal do úvahy vyššie uvedené objektívne dôvody a aby sťažovateľke uplatnený nárok na finančné zadosťučinenie nepriznal v plnej výške. Konečné rozhodnutie ponechávam na zváženie Ústavnému súdu...“

6. Z obsahu sťažnosti a zo súdneho spisu okresného súdu sp. zn. 24 C 86/2007 ústavný súd zistil rovnaké skutočnosti, čo sa týka predloženej chronológie úkonov, aké uviedol okresný súd, preto ich považoval za preukázané.

7. Navyše, ústavný súd zistil, že 28. júla 2014 (zápisnica o výsluchu č. 1. 175 až 180) sa prostredníctvom dožiadaného Okresného súdu Trnava reálne uskutočnil výsluch

sťažovateľa v [REDAKOVANÉ] (predtým 7. júla 2014 sťažovateľ po predvedení odmietol vypovedať, pretože mu nebolo doručené predvolanie a nestihol sa dostatočne pripraviť).

Dňa 2. decembra 2014 okresný súd konanie uznesením zastavil (č. 1. 202 až 206), pretože navrhovateľ pred podaním návrhu nepostupoval v súlade s „§ 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z.“ s tým, že po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania bude vec „postúpená Slovenskej republike zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti... a Ministerstvom vnútra“.

Pokynom z 31. decembra 2014 zákonný sudca (č. 1. 207) uložil doručiť predmetné uznesenie účastníkom konania.

8. Právny zástupca sťažovateľa podaním doručeným ústavnému súdu 1. decembra 2014 sa vyjadril k stanovisku okresného súdu takto: „*Správanie navrhovateľa - [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], nemalo vplyv na rýchlosť, plynulosť uvedenej veci. V prvom rade súd od 16.08.2007 do 30.06.2008 hľadal súd advokáta pre navrhovateľa. Dňa 30.06.2008 súd vyráтал takmer po jednom roku súdny poplatok.*

Dňa 05.09.2008 podal navrhovateľ - [REDAKOVANÉ] odvolanie, o ktorom Krajský súd Bratislava začal rozhodovať až po predložení súdneho spisu po 9 mesiacoch. Krajský súd Bratislava vrátil spis súdu prvého stupňa dňa 18.11.2009, ale súd prvého stupňa začal konať až po 4 mesiacoch.

Navrhovateľ - [REDAKOVANÉ], neovplyvnil rozhodovania advokátov, že nechceli (nemohli) prevziať obhajobu v tejto právnej veci.

Prieťahy v predmetnom konaní nastali aj v tom, že súd prvého stupňa nedostatočne rýchlo rozoslal návrhy navrhovateľa - [REDAKOVANÉ] odporcom, pričom títo sa vyjadrovali viac ako 6 mesiacov.

Máme za to, že za vzniknuté prieťahy v predmetnom konaní je jednoznačne zodpovedná sudkyňa [REDAKOVANÉ].“

9. K veci sa okrem právneho zástupcu vyjadril aj samotný sťažovateľ v podaniach doručených ústavnému súdu 11. a 15. decembra 2014, v ktorých poukázal na neefektívnu činnosť okresného súdu a trval na dôvodoch podanej sťažnosti a súčasne nesúhlasil s názorom, že by sa akýmkoľvek spôsobom podieľal na doterajšej dĺžke konania. Domáha sa priznania finančného zadosťučinenia v požadovanej výške poukazujúc na rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva za spôsobenú nemajetkovú ujmu, duševné utrpenie, stres a krivdy zdĺhavým postupom okresného súdu.

10. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

11. Sťažovateľ sa sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov..., ako aj práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom...

12. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry (IV. ÚS 15/03, I. ÚS 24/03, II. ÚS 66/03), v súlade s ktorou možno za konanie (postup) súdu odstraňujúce právnu neistotu sťažovateľa v konkrétnom posudzovanom prípade považovať také konanie, ktoré smeruje k právoplatnému rozhodnutiu vo veci alebo k odstráneniu jeho právnej neistoty zákonom dovoľeným spôsobom. K vytvoreniu právnej istoty preto dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu (III. ÚS 127/03).

13. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

14. Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

15. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prieťahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 111/02, III. ÚS 142/03) zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť vecí, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokováanej veci.

15.1 Pokiaľ ide o právnu a skutkovú zložitosť vecí, ústavný súd zo spisu nezistil, že by išlo o právne alebo skutkovo zložitú vec. Sťažovateľ sa domáhal od viacerých odporcov (Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a neskôr aj ďalších, Ústavu na výkon väzby Leopoldov, Ústavu na výkon väzby Nitra a Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Nitre, Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky) zaplataenia nemajetkovej ujmy v sume 200 000 Sk za to, že boli porušené jeho základné právo na súkromie a ďalšie osobnostné práva podľa § 11 Občianskeho zákonníka tým, že mu nebola umožnená plánovaná návšteva jeho blízkych 17. marca 2007 v [REDACTED], a to tým, že pred tým 13. marca 2007 bol eskortovaný do [REDACTED] na účely vykonania vyšetrovacieho úkonu „výsluchu svedka – poškodeného“, ako aj z dôvodu, že mu

nebolo umožnené v tomto ústave „*sledovanie televízie*“ (vyplýva to z č. 1. 44b súdneho spisu – z podania jeho právneho zástupcu doručeného okresnému súdu 1. apríla 2011).

15.2 Pri posudzovaní druhého kritéria, t. j. hodnotenia prípadných zbytočných prieťahov v konaní, dospel ústavný súd k záveru, že k dĺžke posudzovaného konania v podstatnej miere prispeli aj niektoré okolnosti na strane sťažovateľa. Návrh sťažovateľa na začatie konania nemal zákonom požadované náležitosti, preto bol sťažovateľ vyzvaný na odstránenie nedostatkov návrhu. Obdobne sťažovateľ niekoľkokrát doplňal návrh na začatie konania a jeho petit a tiež navrhoval ďalších účastníkov na strane odporcov (naposledy 7. júna 2013 č. 1. 99 spisu) a na jeho ťarchu možno pripísať aj to, že na výzvu okresného súdu na odstránenie nedostatkov návrhu zo 14. októbra 2010, ktorá bola doručená 21. októbra 2010, reagoval jeho právny zástupca s oneskorením viac ako štyroch mesiacov (1. apríla 2011), hoci bol osobne nahliadnuť do spisu už 16. novembra 2014 (č. 1. 40 spisu). K doterajšej dĺžke konania čiastočne prispeli aj žiadosti o odročenie pojednávania jeho právneho zástupcu, napr. pojednávanie určené na 7. október 2013 bolo odročené na 21. november 2013 z dôvodu kolízie s iným pojednávaním vedeným na inom súde. Ústavný súd pri hodnotení postupu sťažovateľa bral do úvahy to, že ako účastník konania nesporne má právo na tieto procesné úkony, ktoré urobil. Za prieťahy vzniknuté v dôsledku uplatnenia procesných práv účastníkom konania neznáša zodpovednosť oprávnená osoba, ale zodpovednosť v takomto prípade nemožno pripísať ani na vrub štátnemu orgánu konajúcemu vo veci (III. ÚS 242/03). V súlade s touto judikatúrou preto dobu potrebnú na rozhodnutie o sťažovateľom uplatnených procesných právach ústavný súd nezapočítal do doby zbytočných prieťahov v konaní okresného súdu (obdobne III. ÚS 242/03, IV. ÚS 218/04).

15.3 Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v posudzovanej veci a poukazuje na to, že trvanie napadnutého konania 7 rokov a 8 mesiacov je už samo osebe neprimerané. Okresný súd rozhodoval v priebehu konania o procesných otázkach, ako to vyplýva z uvedenej chronológie jeho úkonov, ale tieto úkony spočiatku vykonával s veľkým časovým odstupom a tiež neefektívne. Svedčí o tom skutočnosť, že o žiadosti

sťažovateľa doručenej okresnému súdu 16. augusta 2007 rozhodol až po viac ako 10 mesiacoch (30. júna 2008), keď mu nepriznal oslobodenie od platenia súdneho poplatku. Takisto po podaní odvolania proti tomuto uzneseniu (5. september 2008) spis predložil Krajskému súdu v Bratislave až viac ako po 8 mesiacoch (12. mája 2009), ktorý jeho uznesenie zmenil, a vyhovel tak žiadosti sťažovateľa. Hoci okresnému súdu v ďalšom období od roku 2010 nemožno uprieť zvýšenú aktivitu v tejto veci (nariaďoval pojednávania, rozhodoval o návrhoch sťažovateľa a jeho právneho zástupcu a podobne, ako to vyplýva z uvedenej chronológie úkonov), do podania sťažnosti ústavnému súdu (22. júl 2014) však nedokázal vo veci rozhodnúť, čo nemožno vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania akceptovať. Na druhej strane však v priebehu konania o sťažnosti doručenej ústavnému súdu 2. decembra 2014 okresný súd už rozhodol o zastavení konania z takých dôvodov, ktoré smerujú k právoplatnému skončeniu veci.

16. Všeobecný súd v rozsahu svojej právomoci nesie zodpovednosť aj za zabezpečenie efektívneho postupu, ktorý mal smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02) a jeho neefektívna činnosť mala rozhodne vplyv na doterajšiu dĺžku konania.

17. Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto ústavný súd dospel k názoru, že doterajším postupom okresného súdu v konaní, ktoré je ním vedené pod sp. zn. 24 C 86/2007, došlo aj k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

18. Pretože ústavný súd zistil porušenie označeného základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru okresným súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 24 C 86/2007, prikázal mu, aby vo veci konal bez zbytočných prieťahov, a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza sťažovateľ domáhajúci sa rozhodnutia súdu vo svojej veci.

III.

19. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

20. Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Ústavný súd môže podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde, ale aj nemusí priznať finančné zadosťučinenie osobe domáhajúcej sa ochrany svojich práv na ústavnom súde.

21. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti žiadal aj o priznanie finančného zadosťučinenia v sume 10 000 € z dôvodu, že „*v tomto konaní súd nezabezpečil a neposkytol ústavou garantované právo na súdnu a inú právnu ochranu a ani neodstránil stav právnej neistoty*“.

22. Podľa názoru ústavného súdu neprichádza v tomto prípade do úvahy priznanie aj finančného zadosťučinenia. Z ďalšej rozhodovacej činnosti ústavného súdu (sťažovateľ podal celkom 67 sťažností, pozn.) je známe, že sťažovateľ opakovane podáva na súdy nekvalifikované podania, ktorými zafažuje súdne a iné štátne orgány v Slovenskej republike. Rovnako zneužíva vyťaženosť orgánov ochrany ľudských práv v Európskej únii, ktoré niekedy dobre nerozpoznajú skutočné ciele a zámery sťažovateľa (právoplatne odsúdeného za závažné trestné činy) získať zo svojich káuz čo najviac finančných prostriedkov bez ohľadu na podstatu týchto sporov. K tomuto konštatovaniu o nepriznaní finančného zadosťučinenia sťažovateľovi podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde (bod 3 výroku) však prispeli aj iné okolnosti danej veci (správanie sťažovateľa bod 15.2) a najmä súčasný stav konania (bod 15.3), ktorý už po podaní sťažnosti smeruje k právoplatnému skončeniu veci (zastaveniu konania).

23. Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom. Právny zástupca sťažovateľa trov konania vyčíslil sumou 284,08 €, a to za dva úkony právnej služby.

24. Ústavný súd podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) priznal sťažovateľovi náhradu trov konania. Základom pre výpočet náhrady za úkon právnej služby je v danom prípade priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2013 v sume 804 €. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2014 (príprava a prevzatie veci a písomné vyhotovenie sťažnosti) po 134 €. Ďalej má právny zástupca sťažovateľa aj nárok na náhradu režijného paušálu 8,04 € za jeden úkon podľa vyhlášky. Náhrada trov konania, ktorú ústavný súd priznal sťažovateľovi, spolu predstavuje sumu 284,08 €.

25. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

26. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. januára 2015

